

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/75/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125309166
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6125309166.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka (sudca spravodajca) a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu A. B. C., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom D. E. XXXX/XX, XXX XX F. F., právne zastúpeného Advokátska kancelária Patajová Pataj s.r.o., so sídlom J. Chalupku 8, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 867 519, proti žalovanej F. B. C., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Nad Plážou 4489/18, 974 01 Banská Bystrica, právne zastúpenej JUDr. Idou Cabanovou, advokátkou, so sídlom B. G. XX, XXX XX F. F., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23C/26/2025 z 20. mája 2025, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zdržať sa vstupu do bytu č. 6, nachádzajúceho sa na 1. poschodí vo vchode č. 18 obytného domu so súpisným číslom XXXX D. H. D. E. XX, F. F., postavenom na parcele C-KN 2627/15, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1445 m², ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, ktorý je Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálnym odborom vedený pre okres Banská Bystrica, obec F. F., k. ú. F. F. [I. a) výrok] a vo výroku, ktorým zakázal žalovanej priblížiť sa k žalobcovi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch pred súdmi, inými orgánmi verejnej moci a orgánmi činnými v trestnom konaní [II. výrok] potvrdzuje.

II. Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zdržať sa vstupu do rodinného domu súp. č. 300 so súvisiacimi pozemkami v k. ú. F. [I. b) výrok], do stavby súp. č. XXXX so súvisiacimi pozemkami v k. ú. I. [I. c) výrok] a do stavby garáže súp. č. XXXXX v k. ú. F. F. [I. d) výrok] m e n í tak, že v tejto časti návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

III. Žalovanú p o u č u j e, že nariadené neodkladné opatrenie na návrh niektorej zo strán súd zruší ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené a že žalovaná môže podať žalobu vo veci samej voči žalobcovi na nedôvodnosť uloženej povinnosti nevstupovať do bytu a nepribližovať sa k nemu.

IV. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením uložil žalovanej povinnosť zdržať sa vstupu do bytu číslo X, nachádzajúceho sa na prvom poschodí, vo vchode 18, F. J. I. K. XXXX, D. H. D. E. XX, F. F., ktorý je vedený na LV č. XXXX, k. ú. F. F. [I. a) výrok], do rodinného domu súpisné číslo 300 so súvisiacimi pozemkami v k. ú. F. [I. b) výrok], do stavby súp. č. XXXX so súvisiacimi pozemkami v k. ú. I. [I. c) výrok] a do stavby garáže súp. č. 13870 v k. ú. F. F. [I. d) výrok]. Žalovanej tiež zakázal priblížiť sa k žalobcovi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch pred súdmi, inými orgánmi verejnej moci a orgánmi činnými v trestnom konaní [II. výrok]. Napokon priznal žalobcovi

voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % so splatnosťou do troch dní od právoplatnosti uznesenia o určení ich výšky [III. výrok].

2. Súd prvej inštancie takto v celom rozsahu vyhovel žalobcom podanému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s odkazom na ust. § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. e), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) majúc za to, že žalobca osvedčil dôvodnosť návrhu. Žalobca osvedčil, že sú so žalovanou manželmi, žijú v spoločnej domácnosti na adrese D. E. XX, F. F., kde majú obaja evidovaný trvalý pobyt. Podľa výpisu z listu vlastníctva je vlastníkom tohto bytu obchodná spoločnosť LunaLu, s. r. o., ktorej je žalobca jedným z dvoch konateľov a žalovaná má na základe mediačnej dohody zriadené vecné bremeno zodpovedajúce právu bývania a užívania bytu na dobu jedného roka od povolenia vkladu. Takisto má právo bývania a užívania podľa výpisu z listu vlastníctva aj žalobca. Žalobca potom osvedčil lekárskymi správami z 08. 10. 2024 a 13. 05. 2025, že bol inzultovaný žalovanou, kedy dňa 13. 05. 2025 bolo lekárom skonštatované povrchové poranenie inej časti hlavy a zápisnicou o trestnom oznámení z uvedeného dňa osvedčil, že podal na žalovanú trestné oznámenie za fyzické napadnutie zo dňa 12. 05. 2025, kedy z tejto zápisnice vyplýva, že správanie žalovanej je vo vzťahu k nemu agresívne, nebezpečné, ohrozujúce jeho zdravie tak fyzické ako aj psychické a jedná sa o jej opakujúce sa správanie trvajúce cca 4 roky. Súd prvej inštancie potom poukázal na to, že existuje teda dôvodná obava, že žalovaná môže vo svojich fyzických a slovných atakoch na žalobcu pokračovať a preto treba nariadiť neodkladné opatrenie, keďže je osvedčené, že jej konaním je ohrozená telesná aj duševná integrita žalobcu tým, že žalovaná sa voči nemu dopúšťa opakovaného fyzického a psychického násillia. Neopomenuteľným faktom je tiež sťažaná situácia žalobcu, ktorý má 83 rokov a zlý zdravotný stav, z čoho súd prvej inštancie vyvodil, že je treba upraviť zákaz vstupu nielen do bytu slúžiacemu ako obydlie manželov, ale aj k nehnuteľnostiam, v ktorých žalobca trávi svoj pracovný týždeň, resp. víkendy. Žalobca je ako osoba vyššieho veku nielen vystavený psychickému nátlaku, ale aj stresu spojenému s jeho prítomnosťou v zdravotníckych zariadeniach pri vyšetreniach a pri výsluchoch pred OČTK. Podľa súdu prvej inštancie je potrebné zamedziť prístup do týchto nehnuteľností žalovanej, lebo existuje dôvodná obava, že žalobcu tam bude žalovaná vyhľadávať, vplývať na neho a nie je možné vylúčiť uplatňovanie fyzického a psychického násillia. Za dôvodný považoval súd prvej inštancie aj návrh žalobcu na uloženie žalovanej zákazu priblíženia sa k nemu na menej ako 10 metrov, lebo správanie žalovanej môže žalobcu ohroziť aj mimo obydli. Aj tu okresný súd poukázal na zápisnicu o trestnom oznámení a vyjadrenia žalobcu, ktorými mal osvedčené, že žalovaná u neho vzbudzuje dôvodnú obavu o zdravie a život. Je dôvodné predpokladať, že ataky žalovanej môžu po vykázaní z obydli pokračovať aj na iných miestach. Vzdialenosť 10 metrov považoval súd prvej inštancie za primeranú na vylúčenie nielen fyzického útoku, ale aj prípadných verbálnych útokov z hľadiska včasnej vizualizácie a identifikácie za účelom vyhnutia sa priblíženiu. S odkazom na § 336 ods. 1 CSP súd prvej inštancie neuložil žalobcovi podať žalobu vo veci samej majúc za to, že vlastníkom bytu je tretia osoba, ktorá je ako vlastníka oprávnená na podanie žaloby postupom podľa § 151p ods. 1 Občianskeho zákonníka a ktorá nie je účastníkom tohto konania, pričom rovnako nebol oprávnený uložiť žalobcovi povinnosť podať návrh na rozvod manželstva, lebo ide o jeho výlučné právo. Preto poučil obe strany podľa § 334 CSP, že môžu podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak pominú dôvody pre jeho nariadenie a tiež, že žalovaná môže podať žalobu o náhradu škody alebo inej ujmy. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalobcu.

3. V zákonnej lehote podala voči uzneseniu odvolanie žalovaná, ktorá navrhla jeho zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, respektíve zmenu rozhodnutia a zamietnutie návrhu na neodkladné opatrenie. V odvolaní namietala, že tvrdenia žalobcu sú nepravdivé a vymyslené. Priznala, že majú manželské problémy, ktoré vznikajú z hádok, ale nedochádza k žiadnym fyzickým útokom na žalobcu. Žalobca už v roku 2023 podal návrh na rozvod manželstva, kedy tvrdil, že ho fyzicky aj psychicky týra, ale potom ako sa začala brániť voči jeho klamlivým tvrdeniam, zobral návrh späť a ona sa o neho naďalej starala a poskytovala mu pomoc v starobe a chorobe. Žalovaná výslovne poprela tvrdenia žalobcu o nejakom fyzickom napadnutí z jej strany. Sám žalobca uviedol, že vymenil na byte v Banskej Bystrici zámky, že už sa do bytu ona nemôže dostať, aj keby chcela. Žalovaná potom popísala, že aj po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa stretla so žalobcom pred bytovým domom za účelom odovzdania hygienických potrieb a po stretnutí mu dokonca navarila, urobila aj nákup do domácnosti, s čím žalobca súhlasil, pričom po doručení uznesenia okresného súdu v byte už nebola, ale so žalobcom udržuje kontakty cez sociálne siete a jej komunikácia je kľudná bez akýchkoľvek obáv žalobcu. Pokiaľ žalobca svoje tvrdenia opieral aj o údajný skutok zo dňa 07. 10. 2024, tento bol postúpený na priestupkové konanie, ktoré bolo potom zastavené z dôvodu, že nedošlo

k naplneniu skutkovej podstaty ani len priestupku. Žalobca nijako nekonkretizoval, že by sa niekedy domáhala vstupovať do ostatných nehnuteľností, t. j. do rodinného domu v Blatnici, do stavby v Sásovej a garáže v Banskej Bystrici. Nerobí jej totiž problém, že by do nehnuteľností nevstupovala, ani to nikdy nevyžadovala, ale má za to, že súd nepostupoval v súlade s platnými predpismi, keď vydal neodkladné opatrenie aj v časti zdržania sa jej vstupu do týchto nehnuteľností, lebo žalobca ani nepreukázal, že by sa niekedy takého vstupu domáhala. Vo vzťahu k uloženému zákazu priblíženia sa žalovaná namietala, že ani za 7 dní do podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia nedošlo k žiadnemu fyzickému kontaktovaniu žalobcu z jej strany a žalobca len vyslovil obavu, že by ho mohla kontaktovať, že pozná jeho návyky a jeho denný program, ale neuvádza ani konkrétne miesta, kde by sa tak malo alebo mohlo stať. Po podaní návrhu spolu komunikujú cez telefón, sociálne siete i SMS a žiadne obavy z nej žalobca neprejavuje. Žalovaná potom zhrnula, že z návrhu žalobcu vyplýva iba narušenie vzájomných vzťahov, avšak svoje tvrdenia o dôvodnej obave o svoju fyzickú a duševnú integritu žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil, naproti tomu v zápisnici o trestnom oznámení uvádza iné svoje vnútorné obavy ako v návrhu na vydanie odkladného opatrenia. Namietala tiež, že súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie na neobmedzený čas a neuložil žalobcovi povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej. Súd prvej inštancie tak nevenoval dostatočnú pozornosť splneniu predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

5. Na základe odvolania žalovanej krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie čiastočne potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP a čiastočne zmenil podľa § 388 CSP.

6. Po preskúmaní napadnutého uznesenia odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné.

7. Súd prvej inštancie síce nesprávne použil ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP, ktoré sa týka iba dočasnej úpravy pomerov (na čo musí potom nadväzovať konanie vo veci samej) a správne mal vo vzťahu k žalobcom požadovanému zákazu vstupu do nehnuteľností aplikovať ust. § 325 ods. 2 písm. f) CSP, ale tento nedostatok nemal vplyv na vecnú správnosť časti prvého výroku uznesenia [I. a) výrok], ktorým bol žalovanej uložený zákaz vstupovať do bytu, ktorý obývala spolu so žalobcom ako svojim manželom. Totiž aj podľa odvolacieho súdu bola dostatočne osvedčená obava z ohrozenia duševnej a telesnej integrity žalobcu a nič na tom nezmenila ani odvolacia argumentácia žalovanej a ňou pripojené listinné dôkazy (snímok komunikácie zo dňa 30. 05. a komentár žalovanej k zápisnici o trestnom oznámení podanom žalobcom dňa 13. 05. 2025), čo rovnako platí aj vo vzťahu k žalovanej uloženému zákazu približovať sa k žalobcovi. Súd prvej inštancie teda vyvodil zo žalobcom predložených listinných dôkazov správne skutkové a právne závery o naplnení podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. f) a h) CSP, v dôsledku čoho odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil vo výroku o zdržaní sa vstupu do bytu [I. a) výrok] a vo výroku o zákaze priblíženia sa [II. výrok]. V konečnom dôsledku takto nariadené neodkladné opatrenie (založené len na osvedčení najpodstatnejších okolností) určené primárne na ochranu žalobcu, bude v konečnom dôsledku plniť funkciu prevencie ohrozenia osobnostných integrít oboch účastníkov.

8. Súd prvej inštancie správne uviedol, že žalobca zápisnicou o trestnom oznámení a lekárskymi správami osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá smeruje k ochrane pred ohrozením jeho fyzickej i telesnej integrity rámcovo chránenej ust. § 11 a nasl. OZ. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovanej zdôrazňuje, že pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) a h) CSP postačuje možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity fyzickej osoby, t. j. v týchto prípadoch pre nariadenie neodkladného opatrenia stačí osvedčiť existenciu hrozby zásahu do telesnej alebo duševnej integrity fyzickej osoby. Nie je teda potrebné osvedčiť, že k zásahu už došlo.

9. Odvolací súd uvádza, že obmedzenia ukladané neodkladnými opatreniami podľa § 325 ods. 2 písm. f), g) a h) CSP vychádzajú z nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. 06. 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Ich primárnym

účelom je zabránenia akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana (viď napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/120/2023).

10. Z tohto hľadiska je preto podľa odvolacieho súdu právne nevýznamné, ako skončilo priestupkové konanie ohľadne skutku zo dňa 07. 10. 2024, nakoľko pre nariadenie neodkladného opatrenia nebolo potrebné zo strany žalobcu preukázať konanie žalovanej voči nemu, ktoré by malo povahu priestupku, či dokonca trestného činu. Platí totiž subsidiarita represie, t. j. ochranu ohrozeným, či porušeným právam má najskôr poskytnúť civilné právo, ktoré tak robí aj prostredníctvom neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. e) až h) CSP.

11. Dôvodným bolo ale odvolanie žalovanej vo vzťahu k neodkladným opatrením uloženej povinnosti zdržať sa vstupu do ostatných nehnuteľností. Ako vyplýva zo samotného návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, rodinný dom súp. č. XXX s pozemkami v k. ú. F., stavba súp. č. XXXX s pozemkami v k. ú. I. a stavba garáže súp. č. XXXXX v k. ú. F. F. sú vlastníctvom spoločnosti LunaLu. Žalovanej teda nesvedčí žiaden právny titul na vstup do týchto nehnuteľností a preto žalovanej nebolo možné podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP zakázať niečo, na čo oprávnená vôbec nie je (na rozdiel od bytu č. 6, ku ktorému má žalovaná z titulu vecného bremena právo v ňom bývať a užívať ho). Podľa odvolacieho súdu ust. § 325 ods. 2 písm. f) CSP smeruje k tomu, aby sa rušiteľovi zakázalo vykonávať jeho právo vstupovať do domu, bytu, na pracovisko, či iné miesto, kde sa zdržiava osoba, ktorá má byť takto chránená. Takéto neodkladné opatrenie je potom podkladom na to, aby právo vstupu nemohol vykonávať a aby sa mu prípadne mohlo v inak oprávnenom konaní (vstupe) zabrániť. Je podľa odvolacieho súdu logické, že na odopretie neoprávneného vstupu neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP potrebné nie je. Preto odvolací súd v tejto časti zmenil napadnuté uznesenie [výroky I. b), I. c) a I. d)] a návrh žalobcu na neodkladné opatrenie v tomto rozsahu ako nedôvodný zamietol.

12. Pretože odvolací súd je súčasne toho názoru, že nariadené neodkladné opatrenie predstavuje možnosť trvalej úpravy právneho vzťahu medzi sporovými stranami, nebolo potrebné žalobcovi ukladať povinnosť podávať žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP). Súčasne ale odvolací súd v zmysle ust. § 337 ods. 1 a 2 CSP poučil žalovanú o tom, že môže podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia a že môže podať žalobu vo veci samej voči žalobcovi na nedôvodnosť uloženej povinnosti nevstupovať do bytu a nepribližovať sa k nemu.

13. Keďže odvolací súd pristúpil k zmene uznesenia okresného súdu, musel podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP rozhodnúť o trovách celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho konania). Odvolací súd aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, ktoré určuje, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V prejednávanej veci mal žalobca úspech čiastočný pokiaľ ide o uloženie povinnosti žalovanej zdržať sa vstupu do bytu a zákazu priblíženia a žalovaná mala čiastočný úspech ohľadne uloženia povinnosti zdržať sa vstupu do ostatných nehnuteľností. Znamená to, že obe strany mali vo veci čiastočný úspech a nakoľko pomer ich ne/úspechu nie je dosť dobre matematicky vyjadriteľný, odvolací súd s odkazom na § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.